

(NYT FRA)

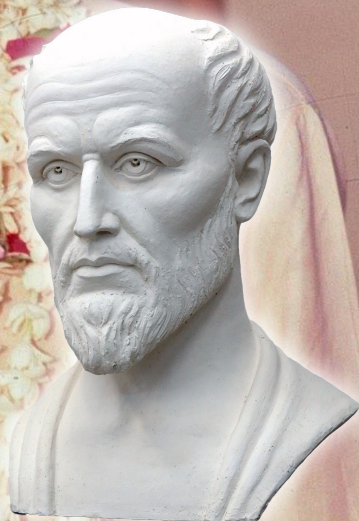
HARE

KRISHNA

Nr. 9, 26. årgang, oktober 2024 - Pris 35 kr.

**AT INVITERE
HERREN IND**

**PRABHUPADA
DISKUTERER PLOTIN**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Oktober bliver en meget travl måned, og derfor springer vi novemhernummeret over. Det næste blad vil være til december, og dette blad er for både oktober og november. Grunden er bl.a., at en gruppe hengivne fra templet i København rejser til Indien i Karttika (oktober/november), der også er en travl måned på andre måder med store festivaler og hjemmeprogrammer omkring Herren Damodara. Som alle sikkert ved, har vi lov til at springe bladet over to gange om året. Vi lover at udkomme med mindst ti numre, og sommetider bliver det også til elleve og tolv.

Af store ting i denne periode kan nævnes Diwali, Govardhana Puja og Srila Prabhupadas bortgangsdag (se kalenderen og Det Sker på side 23). Fra den 17. oktober til den 14. november er det Karttika eller Damodara, årets helligste måned, hvor Krishna tilbedes i Sin barneform som Herren Damodara, der stjæler smør og bliver bundet rundt omkring maven af Sin mor, Yasoda. Følg med på de sociale medier for begivenheder i den forbindelse.

Se også bagsiden for omtale af kalenderen for 2025. Den kan købes, når den udkommer, og de, der er faste månedlige sponsorer for ISKCON Danmark, får den tilsendt gratis som anerkendelse for deres støtte.

Forsidebilledet er af Srila Prabhupada med et indskudt billede af filosofen Plotin, som Prabhupada diskuterer fra side 3 og fremefter.

God fornøjelse og Hare Krishna. Ld.

KALENDER

- Torsdag 10.10 Durga Puja
Lørdag 12.10 Ramacandra Vijayotsava
Sri Madhvacaryas fremkomst
- Søndag 13.10 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pasankusa Ekadasi)
- Mandag 14.10 Bryd fasten mellem 8:28–11:09
Srila Raghunatha Dasa Gosvamis bortgang, Srila Raghunatha Bhatta Gosvamis bortgang
Srila Krishnadasa Kaviraja Gosvamis bortgang
- Torsdag 17.10 Sri Krishna Saradiya Rasayatra
Srila Murari Guptas bortgang
Laksmi Puja
Caturmasyas fjerde måned begynder (faste fra urad-dal i en måned)
- Mandag 21.10 Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang
- Torsdag 24.10 Radha Kundas fremkomst
Bahulastami
- Fredag 25.10 Sri Virabhadra Gosvamis fremkomst
- Søndag 27.10 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Rama Ekadasi)
- Mandag 28.10 Bryd fasten mellem 10:03-10:17
- Fredag 1.11 Dipa dana, Diwali/Dipavali (Kali Puja)
- Lørdag 2.11 Go Puja. Go Krda. Govardhana Puja.
Bali Daityaraja Puja
Rasikananda Prabhus fremkomst
- Søndag 3.11 Vasudeva Ghosh' bortgang
- Tirsdag 5.11 Srila Prabhupadas bortgang (faste til middag)
- Lørdag 9.11 Gopastami, Gosthastami
Gadadhara Dasa Gosvamis bortgang
Dhananjaya Panditas bortgang
Srinivasa Acaryas bortgang

FORTSÆTTES SIDE 7

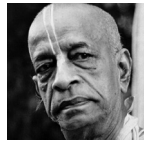
INDHOLD

6 Interview med Gaurahari Prabhu	14 Tanker ved min fars død	19 Tykmælks- og panirretter
2 Kalender & redaktionelt	8 Besøg hos Ksiracora Gopinatha	17 Ægte lykke
3 Srila Prabhupadas side	12 At invitere Herren ind	22 Brevkasse
	18 Skudsmål	

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2024, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

PRABHUPADA DISKUTERER PLOTIN

af Srila Prabhupada

Over en periode i midten af 1970'erne havde Srila Prabhupada en række samtaler med et par disciple om forskellige vestlige filosoffer. Her følger hans diskussion af den græske filosof Plotin (eller Plotinus), der levede fra år 205 til 270.

Hayagriva præsenterer Plotins ideer for Prabhupada, der kommenterer dem spontant og improviseret. Det skal bemærkes, at Hayagrivas fremlæggelse ikke nødvendigvis fuldstændigt repræsenterer det fulde omfang af Plotins filosofi. Det er heller ikke altafgørende, for det eneste, vi interesserer os for her, er Prabhupadas kommentarer.

Hayagriva: Ligesom Origenes studerede Plotin filosofi i Alexandria under den formodede grundlægger af neoplatonismen, Ammonius Saccas. Plotin var tilhænger af en teori om udstrømning, ifølge hvilken sjælen udstrømmer fra intelligensen, ligesom intelligensen udstrømmer fra det Ene. Intelligensen (*nous*) er mange, men alligevel én på samme tid. Det Ene er allestedsnærværende, blot for mangfoldighed, upersonlig og transcendent. For Plotin er der et slags hierarki med det Ene som det højeste, som intelligensen og de individuelle sjæle er underordnede.

Srila Prabhupada: Ifølge den vediske opfattelse er den Højeste Absolutte Sandhed én. De individuelle sjæle er af samme kvalitet som den Højeste Ene, men de er fragmentariske dele, og de udstrømmer fra Ham. De individuelle sjæle har samme form for intelligens og sind, men deres indflydelsesområde er begrænset. Som individuelle sjæle er vi til stede, men vi er ikke allestedsnærværende. Gud er allestedsnærværende. Vi har en vis viden, men vi er ikke alvidende. Vi er ikke død materie, men vi er sansende væsener. Den Højeste Ene har alle åndelige kvaliteter til fulde, imens vi har dem i ganske lille omfang. Vi er som gnister, og den Højeste Ene er som en stor ild. Det er vores naturlige position i relation til det Ene.

Når gnister flyver væk fra en stor ild, slukkes de. Når vi vender os væk fra det Ene,

formørkes vores glans, og vi indhylles i *maya*, mørke. Hvis vi genopliver vores forhold til det Ene, kan vi genoplive vores lysende kraft, der er vores åndelige kraft, og leve sammen med den Højeste Ene i et fredfyldt, evigt lykosaligt liv.

Hayagriva: Plotin var en upersonalist, idet han mente, at når vi tilskriver Gud kvaliteter, begrænser vi ham nødvendigvis. Selv om det Ene er transcendentalt, er der ingen mangfoldighed i Ham. På samme tid er Gud årsagen til alle mangfoldigheder.

Srila Prabhupada: Ifølge den vediske opfattelse er den Højeste Ene årsagen til alle levende væsener.

*nityo nityanam cetanas cetananam
eko bahunam yo vidadhati kaman
tam atmastham ye' nupasyanti dhiras
tesam santih sasvati netaresam*

(*Katha Upanisad 2.2.13*)

I *Katha Upanisad* såvel som i *Svetasvatara Upanisad* står der, at Guddommens Højeste Personlighed opretholder utallige levende væsener. Han er det Højeste Evige Væsen. Blandt evige levende væsener er Han den førende. Han har ubegrænsede transcendentale kvaliteter og er derfor allestedsnærværende, alvidende og almægtig. Hvis Han ikke havde disse kvaliteter, kunne Han ikke være fuldkommen. Han er den ubegrænsede årsag til alting, og fordi Han er ubegrænset, kan Han ikke begrænses. Jeg ved ikke, hvad Plotin mener, når han hævder, at Guds egenskaber begrænser Ham. Gud kan på ingen måde

begrænses. Alting er ubegrænset Brahman. *Mat-sthani sarva-bhutani* (Bg. 9.4). Alting udstrømmer fra Ham, og alting hviler på Ham. Upersonligt set er Gud overalt, og personligt set er Han lokaliseret. Den upersonlige glans udstrømmer imidlertid fra en person. Det bekræftes i *Bhagavad-gita*:

*brahmano hi pratishaham
amrtasyavyayasya ca
sasvatasya ca dharmasya
sukhasyaikantikasya ca*

”Og Jeg er grundlaget for den upersonlige Brahman, der er den naturlige position for den yderste lykke, og som er udødelig, uforgængelig og evig.” (Bg. 14.27)

Selv om Solen befinder sig på ét sted, spredes dens stråler ud over hele universet. På samme måde ekspanderer den Højeste Herre Sig ubegrænset i Sit transcendentale upersonlige aspekt, *brahmajyoti*. Hvis vi funderer over Hans personlighed, kan det virke, som om Han er begrænset, men det er Han ikke. Igennem Sine energier er Han ubegrænset.

*vadanti tat tattva-vidas
tattvam yaj jnanam advayam
brahmeti paramatmeti
bhagavan iti sabdyate*

”Lærde transcendentalister, der kender den Absolutte Sandhed, kalder denne ikke-dualistiske substans Brahman, Paramatma og Bhagavan.” (SB. 1.2.11)

Det upersonlige aspekt er altgennemtrængende. Det lokaliserede aspekt, Paramatma, er også allestedsnærværende og bor i hjerterne på alle levende væsener. Det personlige aspekt, Paramatma, er tilmed inde i hvert eneste atom og bliver derfor tilbedt af den hengivne. Når den hengivne er til stede, er den Højeste Herre også personligt til stede, selv om han opholder Sig i Goloka Vrindavana. Det er naturen af Hans allestedsnærvær. Ingen kan beregne afstanden til Goloka Vrindavana, men når en hengiven som Prahlada er i fare, er den Højeste Herre omgående til stede. Han kan beskytte Sin hengivne, selv om Han er trillioner af kilometer væk. Det er betydningen af allestedsnærvær.

Hayagriva: Selv om Plotin troede, at Gud er til stede i alle objekter over hele universet, forbliver Gud tydeligt adskilt fra alle skabte væsener og også transcendent til dem. Dermed er Han mere end altgennemtrængende.

Srila Prabhupada: Det forklares udtrykkeligt i *Bhagavad-gita*:

*maya tatam idam sarvam
jagad avyakta-murtina
mat-sthani sarva-bhutani
na caham tesv avasthitah*

*na ca mat-sthani bhutani
pasya me yogam aisvaram
bhuta-bhrn na ca bhuta-stho
mamatma bhuta-bhavanah*

*yathakasa-sthito nityam
vayuh sarvatra-go mahan
tatha sarvani-bhutani
mat-sthanity upadharaya*

”Hele dette univers gennemstrømmes af Mig i Min umanifesterede form. Alle levende væsener er i Mig, men Jeg er ikke i dem. Og alligevel hviler alt, der er skabt, ikke i mig. Se blot Min mystiske overdådighed! Selv om Jeg opretholder alle levende væsener, og selv om Jeg er overalt, er Jeg alligevel ikke en del af denne kosmiske manifestation, for Jeg er selve kilden til skabelsen. Forstå, at ligesom den vældige vind, der blæser overalt, altid hviler i rummet, hviler alle skabte væsener i Mig.” (Bg. 9.4-6)

Hayagriva: Plotin forestillede sig de individuelle sjæle eksistere i forskellige stadier: Nogle er legemliggjorte, andre er ikke legemliggjorte. Nogle er himmelske og lider ikke, imens andre er jordiske. Under alle omstændigheder er de alle individuelle.

Srila Prabhupada: Ingen kan tælle antallet af sjæle. De har de samme kvaliteter, som det Ene har, men de har dem i ganske lille mængde. Nogle af disse sjæle er faldet ned i den materielle atmosfære, imens andre, der kaldes *nitya-mukta*, er evigt befriede. *Nitya-muktaerne* er aldrig betingede. Disse sjæle, der er faldet ned i

denne materielle verden for at tilfredsstille deres sanser, kaldes *nitya-baddha*, evigt betingede. Med 'evig' mener vi, at ingen kan anslå, hvor lang tid den betingede sjæl skal tilbringe i den materielle verden. Skabelsen går for sig bestandigt. Nogle gange er den manifesteret, og nogle gange ikke. Uden Krishnabevisthed fortsætter den betingede sjæl med at eksistere i den materielle verden. Før skabelsen er den betingede sjæl til stede i en slumrende tilstand, og når manifestationen udstømmer fra Maha Visnu, vågner den individuelle sjæl. For at befri sådanne betingede sjæle nedstiger Guddommens Højeste Personlighed Selv eller sender Sin inkarnation eller hengivne for at kalde *nitya-baddhaerne* tilbage hjem, tilbage til Guddommen. De, der er heldige, drager fordel af dette. De, der er uheldige, er ikke interesserede og fortsætter dermed med at være betingede inden for denne materielle verden. Den materielle verden skabes og tilintetgøres, og de betingede sjæle lider i dette kredsløb.

Hayagriva: Plotin troede på, at sjælen er evig og forskellig fra kroppen i mennesker, dyr og selv planter. I denne henseende afveg han fra mange andre filosoffer på den tid.

Srila Prabhupada: Det er også den vediske konklusion (*sarva-yonisu*), at den levende sjæl, der er en uadskillelig del af Gud, er til stede i alle forskellige livsarter. De, der er tåbelige, tror, at dyret ingen sjæl har, men der er intet rationelt grundlag for denne tro. Et dyr er nok mindre intelligent end et menneske, ligesom et barn er mindre intelligent end sin far, men det betyder ikke, at der ingen sjæl er. Den form for mentalitet ødelægger civilisationen. Folk er blevet så degragerede, at de tilmed tror, at et foster ikke har nogen sjæl. Fra Krishna forstår vi, at alle har en sjæl, og at sjælen utvivlsomt er til stede i alle forskellige livsformer. Den individuelle sjæl udvikler sig fra en lavere kropstype til en højere, og det er betydningen af åndelig evolution. Så snart den individuelle sjæl er i menneskeformen, kan han, hvis han vil, forstå *Bhagavad-gitas* lære, overgive sig til den Højeste Herre og vende tilbage til Guddommen. Hvis han er ligeglad

med dette, forbliver han i den materielle verden for at gennemgå prøvelserne af gentagen fødsel, alderdom, sygdom og død. På den måde får han en anden materiel krop.

Hayagriva: Ifølge Plotin vender sjælen tilbage til Gud, det Ene, igennem tre stadier. På det første må den individuelle sjæl lære utilknytning til den materielle verden. På det andet adskiller han sig selv fra selve fornuftsprocessen. Det er det højeste punkt, som filosofi eller intellektuel spekulation kan opnå. På det tredje stadie overskrider intellektet sig selv og træder ind i sfæren af det ukendte, det Ene. Plotin skriver: "Fordi det er intellekt, overvejer det det, som det overvejer [det Ene] ved at ræsonnere over det i det, som ikke er intellekt."

Srila Prabhupada: Ifølge Vedaerne er der også tre stadier: *karma*, *jnana* og *yoga*. *Karmierne* forsøger at forbedre deres situation igennem materiel videnskab og uddannelse. Nogle forsøger at komme til de himmelske planeter ved at udføre fromme aktiviteter. Bedre end *karmierne* er *janierne*, der spekulerer over den Absolutte Sandhed og konkluderer, at Gud er upersonlig. *Yogierne* forsøger at opnå mystiske kræfter ved at praktisere det mystiske *yoga*-system. Igennem dette system opnår de *asta-siddhi*, otte forskellige fuldkommenheder. De kan blive lettere end det letteste, mindre end det mindste, større end det største osv. Virkelig *yoga* vil imidlertid sige at se den Højeste i kernen af hjertet. Alle tre processer kræver vanskelige bestræbelser. Den højeste proces er dog *bhakti-yoga*, hvor man simpelthen overgiver sig til den Højeste. Den Højeste Ene giver *bhakti-yogien* intelligensen, hvorigennem han kan blive befriet fra materiel forvikling.

*tesam satata-yuktanam
bhajatam priti-purvakam
dadami buddhi-yogam tam
yena mam upayanti te*

"Til dem, der konstant hengiver sig til at tjene Mig med kærlighed, giver Jeg den forståelse, gennem hvilken de kan komme til Mig." (Bg. 10.10)

(Fortsættes i næste nummer) 🌸

INTERVIEW MED GAURAHARI PRABHU, DEL 2

af Lalitanatha Dasa

Her følger afslutningen på interviewet, som Dandaniti og jeg lavede den 16. august 2024 med Gaurahari Prabhu. Første del bragtes i sidste nummer.

Dandaniti: Kan du huske noget om installeringen af Deiteterne af Sri-Sri Gaura-Nitai, de små såvel som de store?

Gaurahari: Ja, specielt de små. Jeg tror ikke, jeg var der til installeringen af de store Gaura-Nitai. Det er jeg ikke helt sikker på, men jeg var der i hvert fald, da de små Deiteter blev installeret i 1984. Det var Devamrta Swamis ide. Senere fandt jeg ud af, at grunden til, at han besluttede, at vi skulle have Gaura-Nitai, var, at Krishna Bhakti Devi, der senere blev gift med med Janesvara, ikke havde lyst til at bo i København. Et af hendes argumenter var, at der ingen Deiteter var. Hun ville gerne bo i et tempel med Deiteter. Men Devamrta Swami ville have hende i København, så han sagde: "Godt, jamen, hvis du vil have Deiteter, så installerer vi Dem." Det var for hendes skyld, at de små Gaura-Nitai blev installeret dernede i kælderens.

Det var en fuld installering. Krishna-ksetra Prabhu kom, Harikesa var der, og selvfølgelig Devamrta Swami. Det var en fuldstændig installering med *abhiseka* og det hele. Så fik vi de små Gaura-Nitai dernede i den lille trange kælder, der var vores tempelrum på Soldalen.

Jeg var vældig glad for at have Gaura-Nitai, og jeg blev Deres første mandlige *pujari*. Jeg lavede BBT-tjeneste og tilbad Gaura-Nitai på samme tid. Når jeg tænker tilbage på det, var det var en ret intens tid, for det forventedes, at der skulle komme noget fra BBT, men samtidig var det også min pligt, at jeg skulle være *pujari*. Der var ikke tid til andet end at gå ned på alteret og så op og oversætte og ned på alteret igen.

Det var egentlig ekstatisk. Jeg var fuldt beskæftiget. Sidde og læse Prabhupadas bøger og så ned og tilbede Gaura-Nitai. Det var meget Krishnabevidst, når jeg tænker tilbage på det. Det var ret fint. Men det var også lidt hårdt.

Jeg tror, det var i 86, at jeg havde været på bogdistribution *sankirtana*-julemarathon, men jeg var blevet syg, og så var jeg kommet hjem. Min kone, Manasacandra, skulle til Polen. Det var mellem jul og nytår, tror jeg. Jeg stod næsten alene med Gaura-Nitai, og så blev jeg syg. Jeg blev så syg, som jeg aldrig har været før eller siden. Jeg fik sådan en influenza, ligesom jeg fik en hammer i hovedet. Lige da det ramte mig, var det bogstaveligt talt, som om jeg havde fået en hammer i hovedet. Jeg lå inde på en sofa, og jeg kunne ikke se. Jeg blev faktisk blind. Jeg har aldrig før eller siden været så syg, at jeg blev blind. Jeg lå med åbne øjne, men det var helt sort. Det varede heldigvis kun en dag, men dagen efter havde jeg det stadigvæk virkelig dårligt. Adideva insisterede alligevel på, at han ikke havde tid til at gå alteret, og jeg blev nødt til at gøre det. Jeg var så pligtopfyldende, at jeg gik ned og lavede *puja* og *arati*. Jeg stod der og var lige ved at kaste op. Jeg håbede, at der ikke skete noget og prøvede at holde mig, og heldigvis kastede jeg ikke op. Det var svært. Men jeg fik helt sikkert noget barmhjertighed der for at lave det *yajna* for Gaura-Nitai.

Dandaniti: Du er ikke sikker på, at du var der, da de store Gaura-Nitai blev installeret?

Gaurahari: Nej. Det var jo i 1987, tror jeg. Var det ikke der, de store Gaura-Nitai

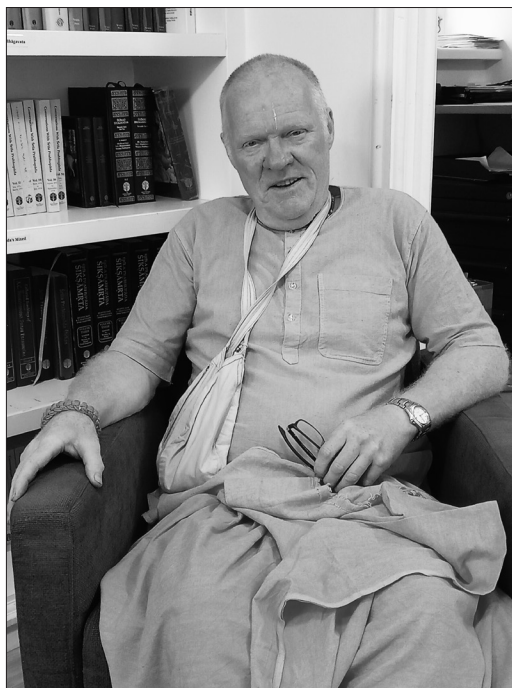
blev installeret? Jeg tror, at jeg var enten i Brørup eller Sverige, for jeg mener ikke, at jeg var i København. Men jeg så billeder derfra. Harikesa var der ikke, men Suhotra Swami var der og Smita Krishna Swami. Jeg ved ikke, om Krishna Ksetra var der, men Premarasa var der i hvert fald.

Jeg kan huske, jeg sagde til Ciranjiva, om han var sikker på, at de var klar til at få disse store Deiteter. Det ville han ikke høre på. Men det gik jo også fint. Han fik installeret de store Gaura-Nitai i vores tempel på Kgs. Tværvej på Frederiksberg.

Det var et fint sted, synes jeg. Jeg kunne godt lide det. Der var også mange, der syntes, vi skulle være blevet der. Vi skulle ikke være flyttet til Bauneholm.

Dandaniti: Problemet var, at vi ikke kunne holde offentlige programmer.

Gaurahari: Det tror jeg personligt, man godt kunne være kommet omkring. Måske kunne vi ikke annoncere det, men vi havde da lov til at invitere vores venner. Det primære var, at det var ISKCON's sted. Det var ikke et lejet sted, så der skulle have været noget til, før de kunne have fået os ud derfra. De kunne klage og lave en masse postyr, men når man ejer stedet, skal der noget til, før man kan blive tvunget til at flytte. Som sagt tror jeg, at det kunne man godt være kommet omkring. Jeg tror også, at det var noget med, at der var nogle, der ville det, så det var lidt af en undskyldning.

Jeg kunne bare godt lide det sted derinde, men min kone og jeg var selvfølgelig også heldige, fordi vi havde vores egen lejlighed på Mathildevej. Vi var virkelig privilegerede. Der var ingen andre, der havde så gode forhold. Fra min synsvinkel var det ret perfekt. Men det var tid til at komme videre af en eller anden grund. Templet flyttede til Bauneholm, og jeg flyttede med. Så skete der en masse ting. Der skete mange ting i den periode. 🌸

KALENDER (FORTSAT)

Søndag	10.11	Jagaddhatri Puja
Tirsdag	12.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utthana Ekadasi) Sri la Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang (faste til middag) Første dag i Bhisma Pancaka
Onsdag	13.11	Bryd fasten mellem 7:41–8:33
Torsdag	14.11	Sri Bhugarbha Gosvamis bortgang Sri Kasisvara Panditas bortgang Sidste dag i Caturmasya

Fredag	15.11	Sri Krishna Rasayatra Tulasi-Saligrama vivaha (ægteskab) Sri Nimbarkacaryas fremkomst Sidste dag i Bhisma Pancaka
Lørdag	16.11	Katyayani-vrata begynder
Tirsdag	26.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utpanna Ekadasi) Sri Narahari Sarakara Thakuras bortgang
Onsdag	27.11	Bryd fasten mellem 8:08–10:40 Sri Kaliya Krishnadasas bortgang
Torsdag	28.11	Sri Saranga Thakuras bortgang

BESØG HOS KSIRACORA GOPINATHA

GOPINATHA, DER STJAL KHIR TIL SIN
HENGIVNE MADHAVENDRA PURI

af Janardana Dasa

Jeg besøgte templet Ksiracora Gopinatha under min rejse til Indien i 2010. Sammen med hengivne fra Mayapur kørte vi i bus til forskellige hellige steder mellem Mayapur og Jagannatha Puri i Orissa. Ksiracora Gopinatha-templet var et af stoppestederne. Det er et lille, farvestrålende tempel, der ligger fredeligt og roligt og ikke er meget besøgt, når man sammenligner det med andre berømte templer i Indien. På vores syvdages bustur havde vi godt selskab i Narasimha Maharaja, der undervejs inspirerede os med nektariske historier fra de steder, vi kom til, herunder fortællingen om Gopinatha.

Ksiracora Gopinatha-templet ligger i staten Orissa lidt uden for byen Balasore, som man kommer til, når man kører ind i Orissa fra Bengalen med tog. Balasore var tidligere et vigtigt handelscenter for briterne på grund af beliggenheden tæt på den Bengalske Bugt på grænsen mellem disse for englænderne to vigtige stater.

Omkring otte kilometer fra Balasore inde i landet og 20 kilometer fra kysten ligger landsbyen Remuna, hvor Ksiracora Gopinatha-templet ligger. I *Caitanya-caritamrita* kan man læse denne fantastiske historie om Gopinatha i Remuna. Historien udspillede sig for knap 600 år siden, da Madhavendra Puri (ca. 1420-1490) rejste igennem denne region i Orissa. Madhavendra Puri er Sri Caitanya Mahaprabhus *paramguru* og en af de vigtigste *acaryaer* i *Gaudiya-sampradayaen*. I Madhavendra Puri spirede ren kærlighed til Krishna. I vores *sampradaya* var Madhavendra Puri den første, der manifesterede følelser af kærlighed til Krishna magen til *gopierne* i Vrindavana. Det er bemærkelsesværdigt, for Sri Caitanya Mahaprabhu ville senere manifestere den dybeste *prema* i Sine aktiviteter i Puri lig med Srimati Radharanis. Dette første frø

Ældre maleri af Govinda-kunda med Govardhana i baggrunden.

spirede i Madhavendra Puri og voksede sig større i hans discipel Isvara Puri. I Sri Caitanya Mahaprabhu, som også var gartneren selv, blev det unge træ stammen til et enormt træ, hengivenhedens ønsketræ. Srila Madhavendra Puri er således roden til *bhakti*-træet.

Caitanya Mahaprabhu er Sri Krishna Selv og har selvsagt ikke brug for en åndelig mester. Men fordi Sri Caitanya Mahaprabhu er *yuga-avatara*, er Hans mission at vise alle i Kali Yugas tidsalder, hvordan man overgiver sig til Gud og praktiserer hengiven tjeneste. Derfor lod Han sig formelt initiere af Isvara Puri, Madhavendra Puris discipel.

Madhavendra Puri var ikke alene Isvara Puris åndelige mester, men også mange andres, heriblandt Advaita Acarya, Pundarika Vidyandhi, Paramananda Puri, Ranga Puri, Brahmananda Puri, Brahmananda Bharati, Kesava Bharati, Krishnananda Puri, Ramacandra Puri, Nrsimha Tirtha, Sri Nityananda Prabhu, Raghupati Upadhyaya og Sukhananda Puri.

Madhavendra Puri selv var discipel af Laksmipati Tirtha, som tilhørte Udupis *Krishna-matha*. Under en af sine mange rejser tog Madhavendra Puri formelt initiering i Udupi i Sydindien i Brahma-Madhva-discipelrækken, der kommer ned fra Madhvacharya. Deraf navnet *Brahma-Madhva* og sidenhen med

Mahaprabhus tilsynekomst *Brahma-Madhva-Gaudiya-sampradayaen*.

Da Madhavendra Puri på en af sine rejser besøgte Vraja og Vrindavana, gik han en dag ud

til Govardhanabjerget for at vise sin respekt. Efter sin Govardhana-*parikrama* faldt Madhavendra Puri om af ekstase. Han vidste ikke, om det var nat eller dag.

Da Madhavendra Puri kom tilbage til ydre bevidsthed, tog han et bad i Govinda-

Govinda-kunda, hvor Madhavendra Puris bhajana-kutir anes i baggrunden.

kunda og satte sig derefter under et træ for at hvile. På dette magiske sted er der nu en lille *bhajana-kutir* mellem Govinda-kunda og Govardhana. Mens han sad under træet, kom en charmerende ung kohyrdedreng med en kop mælk og sagde: "Drik venligst denne mælk, jeg har bragt. Vil du ikke også have noget at spise? Hvilken slags meditation gennemgår du?" Da

Madhavendra Puri så den tiltrækkende dreng, blev han meget glad. Han stirrede på ham, da han hørte hans blide ord, og glemte sin sult og tørst. Madhavendra Puri spurgte: "Hvem er du? Hvor bor du? Hvordan vidste du, at jeg

Madhavendra Puris bhajana-kutir.

fastede?" Drengen svarede: "Baba, jeg er en kohyrdedreng, og jeg bor i denne landsby. I min landsby er der ingen, der sulter. Kvinderne, der kommer her for at hente vand, så dig og sagde, jeg skulle bringe dig noget mælk. Men jeg må tilbage nu for at malke køerne og kommer senere for at hente koppen."

Madhavendra Puri var dybt forundret over drengen, og hvad han havde sagt. Da drengen aldrig vendte tilbage, lagde Madhavendra Puri

sig til at sove. Men han kunne ikke lade være med at tænke på drengen, han havde set, og lå længe uden at kunne falde i søvn. Først ud på natten døsede han hen. I en drøm kom den

selsomme dreng og tog ham i hånden og førte ham til en busk i skoven. Drengen sagde: "Jeg ligger under denne busk, og derfor lider Jeg under kulde, regn, blæst og brændende varme. Gå venligst til landsbyens beboere og bed dem om at

konstruere et tempel på toppen af Govardhana, hvor Jeg kan tilbedes, så Jeg ikke behøver at ligge her længere. Bed dem vaske Min krop for støv med vand fra Govinda-kunda.

Længe har Jeg observeret din ekstatiske kærlighed til Mig og tænkt: "Hvornår kommer Madhavendra Puri her for at tjene Mig?" Jeg er Govardhanabjergets Herre. Da muslimerne

angreb, gemte præsten Mig i dette buskads, hvorefter han løb sin vej af frygt for aggressorerne. Siden har Jeg opholdt mig her." Efter at have sagt dette forsvandt drengen.

Madhavendra Puri vågnede og begyndte at tænke

på sin drøm. Han beklagede sig: "Åh nej! Det var selveste Herren Krishna, der tidligere kom med mælk til mig, men jeg kunne ikke genkende Ham!" Da dette gik op for Madhavendra Puri, faldt han om i ekstatiske kærlighed, rullede rundt på jorden og græd. Efter et stykke tid faldt han til ro og satte sig for at føre Gopalas ordre ud i livet.

Efter at have taget sit morgenbad gik Madhavendra Puri til landsbyen og samlede

alle beboerne for at betro dem, hvad han havde oplevet i sin drøm. Han foldede hænderne og berettede hele historien for dem: "For at finde Deiteten af Krishna må vi rydde en vej, da skoven er meget tæt. Vi vil ikke kunne komme derind uden brug af økser og spader."

Derefter ledsagede de Madhavendra Puri med stor fornøjelse og fulgte hans anvisninger ved at rydde en sti ind i skoven. De fandt omsider Gopala og bragte Ham til toppen af Govardhana, hvor de begyndte at vaske Hans krop ren med vand fra Govinda-kunda. Selveste Sri Krishnas oldesøn Vajranabha havde begyndt tilbedelsen af denne Deitet for mere end 5.000 år siden, så Hans transcendentale form var tydeligt mærket af tidens tand. Denne form eller *murti* blev sidenhen bragt til Rajasthan, hvor Han tilbedes den dag i dag i Nathdwar.

Som Gopala ønskede det, blev et tempel bygget på toppen af Govardhanabjerget, og Gopala blev tilbedt i pomp og pragt. De lokale *brijbasier* bragte ris, grøntsager og mælkeprodukter, og nogle *brahmanaer* fik til opgave at tilbede Ham. Madhavendra Puri sørgede for, at alt blev udført korrekt.

Tilbedelsen fortsatte smukt på den måde i henvend to år. Landsbyboerne medbragte *bhoga*, og *brahmanaerne* tilberedte den og sørgede for Gopala. Alt imens boede Madhavendra Puri ved foden af Govardhanabjerget ikke langt fra templet.

En dag havde Madhavendra Puri endnu en drøm. I denne drøm sagde Gopala: "Jeg har det meget varmt her. Hent venligst noget sandeltræ og kamfer fra Jagannatha Puri og

Madhavendra Puri

smør Mig ind i det for at afkøle mig. Ingen andre end dig kan gøre det. Tag af sted med det samme."

Da Madhavendra Puri blev instrueret således, tøvede han ikke et øjeblik. Han blev overvældet af ekstase af kærlighed til Guddommen og begav sig øjeblikkeligt

på vej. Hans færd bragte ham blandt andet østover gennem Bengalen. Her gjorde han holdt i Santipura i Advaita Acaryas hjem, hvor han opholdt sig i flere dage. Advaita Acarya var meget glad for at se det høje niveau af ekstasisk kærlighed manifestere sig i Madhavendra

Puri. De diskuterede *Krishna-katha*, og Advaita Acarya bad om at blive indviet af Madhavendra Puri.

S e n e r e i Navadvipa besøgte Madhavendra Puri Sri Jagannatha Misra og Saci Mata, M a h a p r a b h u s kommende forældre. Derefter begav

Madhavendra Puri sig ud på den sidste del af sin lange rejse til Orissa.

Efter nogle dage ankom han til Remuna, hvor Gopinathas tempel ligger. Da Madhavendra Puri så Gopinatha-Deitetens skønhed, blev han overvældet af ekstase, og i templets korridor begyndte han at synge og danse. Gopinatha var overdådigt dekoreret og meget smuk at betragte.

Madhavendra Puri spurgte den tilstedeværende *brahmana*, hvad Gopinatha

Ksiracora Gopinatha-templet.

blev ofret. Til det svarede *brahmana*-præsten, at Gopinatha blev ofret sødris (*khir*) om aftenen: "Smagen er som nektar, og derfor kaldes den *amrita-keli*, der serveres i små lerkrukker." Mens Madhavendra Puri talte med *brahmana*-præsten, blev lerkrukkerne med *khir* bragt på alteret. Da Madhavendra Puri så dem, tænkte han: "Hvis jeg blot kunne smage denne *khir*, kunne jeg lave en lignende tilberedelse til min Herre Gopala." Da Madhavendra Puri greb sig selv i at ønske at smage tilberedningen, før den var blevet ofret til Herren, forlod han straks templet. Han begav sig hen til en nærliggende markedsplads, hvor han satte sig ned og reciterede.

Om natten havde præsten i Gopinatha-templet en drøm, hvor Herren fortalte ham om

en lerkrukke med *khir*, som Han i hemmelighed havde stjålet og holdt skjult bag et klæde. I drømmen instruerede Gopinatha præsten, at han skulle finde Madhavendra Puri for at give ham krukken. Præsten stod med det samme op, tog et bad og gik ind på alteret, hvor han rigtigt nok fandt lerkrukken med *khir*. Derefter gik han ud for at overdrage den til Madhavendra Puri. Han gik til markedspladsen, mens han råbte: "Vil han, der hedder Madhavendra Puri, venligst komme og tage denne krukke med *khir*? Herren Gopinatha har stjålet denne *khir*, så du kan smage den. Du er den heldigste og mest velsignede sjæl i de tre verdener." Efter nogen tid fandt han Madhavendra Puri, der tog imod krukken med *khir* og nød den med stor tilfredsstillelse. Da han havde spist indholdet, slog han lerkrukken i små stykker, som han gemte på sig. Derefter ville han dagligt tage et lille stykke af lerkrukken og spise det.

Madhavendra Puri drog videre til Jagannatha

Puri for at indsamle sandaltræspasta og kamfer. Efter at hans opgave var løst, begyndte han sin lange rejse tilbage til Vrindavana. På

Deiteten af Gopala, som nu tilbedes i Nathdwar, Rajasthan, som Sri Nathji.

vejen tilbage til Vrindavana kom han igennem Remuna, hvor han igen besøgte Gopinathas tempel. Præsten genkendte med det samme Madhavendra Puri og tilbød ham *khir*, som han på ekstatisk vis nød. Han blev tilbudt at blive for natten. Den nat havde Madhavendra Puri endnu engang en drøm, hvor Gopala kom til ham. Han instruerede ham i at smøre Gopinatha ind i sandeltræspastaen. Det ville tjene det samme formål, da der ingen forskel er mellem de to, Gopala og Gopinatha.

Madhavendra Puri var overordentlig glad for igen at modtage instruktionerne fra Gopala og sørgede for, at Gopinatha blev smurt ind

i sandeltræspastaen. Alle Gopinathas tjenere var også overmåde glade. Madhavendra Puri forblev i Remuna, indtil al sandeltræspastaen var blevet brugt, hvorefter han drog mod Vrindavana.

Srila Madhavendra Puri var så stor en hengiven af Herren Krishna, at blot ved synet af en mørkeblå regnsky ville han falde om, da den ville minde ham om Sri Krishna. Når han hørte Krishnas navne, ville han falde om i ubehersket ekstase.

Når man besøger Ksiracora Gopinathas tempel, bliver man tilbudt *khir* i små lerkrukker akkurat, som Madhavendra Puri gjorde det. Det er god stil at slå den lille lerkrukke i små stykker og spise et af dem hver dag, ligesom Madhavendra Puri gjorde det.

Det er nemt at komme til templet med både tog og bus fra enten Calcutta eller Puri. Templet er åbent for vesterlændinge, der er iklædt *vaisnava*-klæder. 🌸

AT INVITERE HERREN IND

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa

I en passage i *Srimad-Bhagavatam* (1.11.13-15), der beretter om Herren Krishnas tilbagevendende til Hans by, Dvaraka, hører vi, hvordan hengivne husholdere bød Krishna velkommen og tilbad Ham:

”For at byde Herren velkommen var byporten, husenes døre og de guirlandsmykkede hvælvinger langs vejene alle smukt dekorerede med festlige tegn som pisangtræer og mangoblade. For at skygge mod Solen anvendtes flag, guirlander og maledede skilte med slagord. Hovedlandevejene, fodgængertunnellerne, stræderne, markedspladserne og de offentlige mødesteder var alle grundigt rensede og siden fugtede med parfumeret vand. For at byde Herren velkommen var der strøet frugter, blomster og hele frø overalt. I hver eneste dør i beboelseshusene blev lykkevarslen ting som ostemasse, hele frugter, sukkerrør og fyldte vandkrukker med ting til brug for tilbedelse, røgelse og stearinlys stillet frem.”

I sin forklaring skriver Srila Prabhupada: ”Den proces, hvormed man ifølge de vediske ceremonier modtager en person, er på ingen måde tør. Modtagelsen foregik ikke blot ved at udsmykke gader og stræder som nævnt ovenfor, men også ved at tilbede Herren med fornødne ingredienser som røgelse, lamper, blomster, søde sager, frugt og andre velsmagende madvarer, alt i henhold til hver enkelts formåen.”

Srimad-Bhagavatam beskriver også, at disse ofringer til Herren var som ”at ofre en lampe til Solen”, for intet kan ofres til Krishna, som ikke allerede er Hans. Han er fuldt ud tilfreds og selvforsynende og ved Sin egen kraft forsyner han uophørligt andres behov. Men alligevel ligesom man tilbeder Solens guddom ved at ofre en flamme eller tilbeder Ganges ved at ofre hende gangesvand, må

man tilbyde Krishna noget, som er genereret af Hans energi. Som Krishna nævner i *Bhagavad-gita*, accepterer Han den kærlighed og hengivenhed, der præger ofringen, mere end selve den del, der ofres.

I *Padma Purana* siger Herren Krishna: ”Jeg er ikke i Vaikuntha [den åndelige verden] og heller ikke i *yogiernes* hjerter. Jeg forbliver, hvor Mine hengivne glorificerer Mine aktiviteter.” Det betyder, at du og jeg kan byde Krishna velkommen i vores hjem. Hvad der var muligt for 5.000 år siden, er også muligt i dag, for Krishna er tilgængelig nu, som Han var dengang.

Men hvordan kan vi overhovedet invitere Herren Krishna – den mest berømte, den rigeste og mest magtfulde person i hele den materielle og åndelige verden – indenfor i vores små hjem? Når alt kommer til alt, har vi måske ikke den nødvendige mængde kærlighed til at præge vores ofringer. Vi er måske ikke tilstrækkeligt rene hengivne, eller måske bruger vi ikke meget af vores tid på at glorificere Krishnas aktiviteter.

Vi kan imidlertid fatte håb, når vi tænker på, at Krishna er evigt manifesteret i to former i den materielle verden: Hans Deitetsform og Hans hellige navn. Ligesom vi let kan synge Hare Krishna til enhver tid og på ethvert sted og dermed være i kontakt med Krishna, kan vi også invitere Herren ind i vores liv gennem Hans Deitetsform.

Srimad-Bhagavatam opremser otte materialer, som en Deitet kan laves af: træ, sten, ler, maling (et billede), sand, juveler, metal eller en form, der er udtænkt i sindet. Vi kan tage et hvilket som helst af disse otte materialer – de fleste af dem er endda let tilgængelige – og forme det i overensstemmelse med anvisningerne i de hellige skrifter, og til vores store held kan

Krishna vælge at være til stede der.

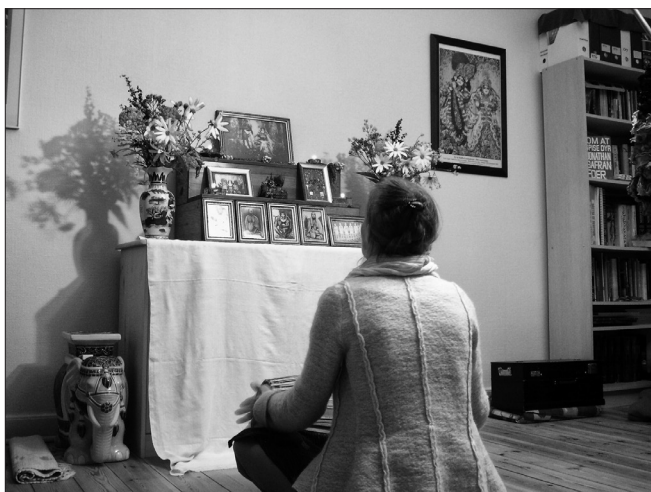
Da Srila Prabhupada engang var ved at stige ombord på et fly, gav et lille barn ham en blyanttegning af Krishna. Prabhupada brugte flyveturen på at sidde og kigge på tegningen, mens han reciterede på sin *mala*. Tegningen var Herrens Deitetsform.

Faktisk er Krishna allerede til stede overalt – Han er allerede til stede i lyd, i vores hjem og i vores hjerter. Så at invitere Ham ind betyder reelt set at værdsætte Hans absolutte tilstedeværelse

overalt og Hans ejerskab af alting. Når vi oprigtigt inviterer Krishna ind ved at erhverve og tilbede en Deitet af sten, metal, træ eller ved at placere Hans billede på vores væg, på vores alter eller i vores hjerte, kan Han manifestere sin tilstedeværelse der.

Måske bemærker I her min brug af ordet "kan". Vi kan hverken tvinge eller forvente, at den Højeste Herre gør noget bestemt. Selv hvis vi tilbeder Ham i stor stil, kan vi ikke bare antage, at Herren gladeligt modtager vores ofringer. Dette betyder ikke, at vi ikke skal gøre vores ypperste for at tilbyde en høj standard af tilbedelse. Men selv hvis vores Deitetstilbedelse er meget ydmyg, simpel eller endnu ikke helt regelmæssig, kan vi tilfredsstille Herren, hvis vi har en ærlighed og oprigtighed i processen. Herren Krishna er kendt som *bhava-grahi janardana*: "En, der accepterer vores inderste hensigt." Selvfølgelig vil oprigtighed og gode hensigter naturligt drive os fremad i vores forsøg på at forbedre og højne vores standarder.

Vores holdning til Krishnas Deitetsform er også vigtig. Srila Prabhupada skrev engang til en discipel: "Tænk aldrig på Deiteten som lavet af sten eller træ. Enhver tilbeder skal huske, at Krishna er personligt til stede. Han præsenterer ganske enkelt sig selv for os på fineste vis, så vi bedre kan håndtere Ham. Det

er Hans nåde – ellers er han utilnærmelig."

Hvis du ønsker at invitere Krishna hjem til dig, kan du gøre det med det samme ved at placere et billede af Herren et ganske særligt sted og ved at ofre ting som røgelse, vand, frugt og tilberedt mad såvel som ved at se på Ham, meditere på Ham og synge for Ham. Du kan også placere et gardin ved Herrens billede, så du kan trække det for om aftenen, så Herren kan hvile Sig natten over.

Du spekulerer måske på, hvilket billede af Krishna du skal bruge. Herren Krishna i Sin inkarnation som Herren Caitanya er særlig god og elskværdig samt let tilgængelig, så derfor starter mange hengivne i det Krishnabevidste samfund med at tilbede et billede af Panca Tattva: Caitanya Mahaprabhu og Hans fire vigtigste ledsagere. Hvis du ønsker at tilbede en tredimensionel form af Herren, er Sri-Sri Gaura-Nitai (Herren Caitanya og Herren Nityananda) særligt velegnede, fordi en installationsceremoni ikke er en forudsætning for Deres tilbedelse, og De anser ikke mangler og utilstrækkelighed eller endog forseelser for at være særligt vigtige. Tværtimod bemærker De alle de positive ting, vi gør. Herren Jagannatha, Herren Baladeva og Subhadra Devi er ligeledes tilgængelige, og nogle gange starter hengivne med at tilbede Dem. 🌸

TANKER VED MIN FARS DØD

af Tattvavit Dasa

“På en restaurant eller et offentligt sted med drikkevand mødes mange rejsende, og efter at have drukket vand fortsætter de mod deres respektive rejsemål. På samme måde mødes levende væsener i en familie, og senere skilles de som konsekvens af deres egne handlinger og fortsætter mod deres næste rejsemål.” (SB. 7.2.21)

Jeg husker, hvordan jeg sad på min fars skød og nød mine forældres selskab. Nu 40 år senere har jeg fået et brev her i Hong Kong fra min mor, at min far er død i Arizona, så jeg husker på ham og tænker over døden.

Sommetider siger vi 'gå bort' i stedet for 'dø', men 'gå videre' kommer tættere på den almindelige forståelse hos en halv milliard af verdens befolkning her i Østen. Reinkarnation er, hvad de lærer fra deres skrifter, og hvad deres forfædre altid har troet på. Det er også, hvad jeg nu tror. Vores personlighed overlever kroppens død og rejser videre til at bo i en anden krop, indtil vi opnår den Højeste.

For mit vedkommende, da jeg var ung i en lille katolsk by i Minnesota, tænkte jeg på døden udtrykt som himmel, helvede og skærsild uden at vide, at der var andre måder at forstå døden på.

Jeg mødte nogle af dem på college i 1970. Videnskabsmænd og psykologer lærte os, at livet kan reduceres til hjernebølger og slutter, når kroppen dør. Jeg afviste deres ideologi, for jeg arbejdede på universitetshospitalet og så folk dø og søgte dybere filosofiske forklaringer på liv og død.

I Hare Krishna-bevægelsen fandt jeg en stærk og vigtig intellektuel tradition, der forklarer liv og død.

Da jeg sluttede mig til Hare Krishna-bevægelsen, tog min far det hårdt, for han ville have mig beskæftiget inden for et område, hvor man fik en god løn. Enhver far ønsker godt for sin søn. Men for ham havde godt intet at gøre med, hvilken tilstand vi opnår efter døden.

Jeg fortalte min far ti år efter, at han var blevet pensioneret i Arizonas solbælte: "Du vil glemme

din kone og hjem, når du dør."

Han bad mig holde min filosofi for mig selv i hans hjem og tilføjede sågar: "Dette er mit tempel."

Alligevel nød han kun sine besiddelser nogle få år mere. Som en filosof engang skrev, dræber den højeste lærer, tiden, alle sine elever.

Helt naturligt var min fars præstationer lige så kortvarige som alle andres. Han hadede bare at blive mindet om, at døden ville fjerne ham fra alting, for han var vokset op i fattigdom og havde arbejdet hårdt for at skabe en formue. For at passe sin forretning stod han igennem mange kolde vintre op klokken fire hver morgen.

Hans unge sønnesøn sagde engang til ham: "Du skal dø."

Han protesterede: "Nej, det skal jeg ikke."

Min far havde den rigtige ide ifølge vismanden Canakya, der rådede: "Hvis du vil lykkes materielt, skal du tro, at du lever evigt."

Men Canakya tilføjede: "Hvis du vil lykkes åndeligt, skal du tænke, at du kan dø hvert øjeblik." Han mente, at vi skal være åndeligt klar til at møde døden.

Min søster og brødre skrev intet i deres breve om skæbnen for fars sjæl. De hjalp med at udføre mine forældres beslutning om at kremere fars krop og begrave hans aske ved siden af min morfar og mormors grave. Min onkel, der arbejder med stenhugning, lavede en poleret gravsten: Født den 16. februar 1916.

Fars fødselsdag var ikke hans virkelige begyndelse. *Bhagavad-gita* (2.22) fortæller, at vi sjæle har levet før i andre kroppe og vil leve igen i nye kroppe:

"Ligesom en person ifører sig nyt tøj og

kasserer det gamle, accepterer sjælen nye materielle kroppe og opgiver de gamle og ubrugelige.”

Dette vers minder mig om en tøjbutik, jeg så i Indien, ved navn The Garment Galaxy. Naturen er som en kosmisk tøjbutik, der udruster sjælen med klædedragter som fisk, planter, insekter, krybdyr, fugle, pattedyr, mennesker og halvguder. Naturen giver kroppen, ligesom en skrædder leverer et sæt tøj. Det levende væsen inde i kroppen skabes ikke af den materielle natur. Han er en evig del af Gud.

Til hvad der viste sig at være fars sidste fødselsdag fem måneder, før han døde, skrev jeg i et brev til ham, hvor jeg anerkendte hans gode karakter: ”I disse henseender beundrer jeg dig: Du forblev gift, støttede os og tog os med i kirken.”

Fori min far handlede både fromt og ufromt, forventer jeg ud fra skrifterne, at han opnår blandede resultater. Hans religiøse ideer om livet hinsides passer sammen med, hvad der forklares i *Bhagavad-gīta* (14.4). Hvis hans fromhed var nok til at give ham en plads i Kristi selskab, opnår han den Højeste i nær fremtid. Men før det vil han måske være nødt til at gennemgå afstrafninger eller en skærsild, hvorfra han kan komme videre ved slægtninges forbøn.

Min fars skæbne vil også afhænge af, hvad han huskede i dødsøjeblikket. Ifølge *Bhagavad-gīta* (8.6): ”Ligegyldigt hvilken tilstand man husker i dødsøjeblikket, vil man helt sikkert opnå den tilstand.” Minder danner med andre ord rammerne for vores sindstilstand og former vores naturer. De indeholder tanker og følelser, ligesom en svamp holder på vand, og de påvirker den døende persons bevidsthed.

Selv om minderne i ét liv skaber det næste liv, falmer disse minder til slut fuldstændigt. Folk husker sjældent deres tidligere liv, og hvor deres sjæl kom fra, før de kom ind i deres mors mave. Det er grunden til, at næsten ingen i Vesten tager sjælevandring seriøst. Men hukommelse er upålidelig. Vi er heldige, hvis vi kan huske en persons navn fem minutter efter, at vi har mødt

ham. Selv hvis vi levede i tidligere liv, er det ikke overraskende, at vi har glemte dem.

At man vokser op inden for rammerne af en gammeltestamentelig skabelsesmyte, påvirker også troen på reinkarnation. Som John Boslough skrev i *National Geographic* i marts 1990: ”Den vestlige ide om, at fortid, nutid og fremtid ligger på en ret linie ... ser ud til at være vokset ud af en jødisk-kristen tradition, hvor hændelser som skabelsen og Kristi genopstandelse får en særlig betydning, fordi de sker i en rækkefølge. Den kan også lede til en tro på liv efter døden i stedet for jødisk reinkarnation.”

Boslough spørger, om ”vores ide om tiden som et ensrettet spor ligger bag dumheden i vores du-lever-kun-én-gang kultur med dens hensynsløse forbrugerisme, der altid er på jagt efter noget nyt.”

Bhagavad-gīta lærer os, at tiden bevæger sig igennem tidsaldrer ligesom årstider, og at verden skabes, opretholdes og tilintetgøres igen og igen.

Gud skabte verden for at omvende de faldne sjæle, der er fanget i gentagen fødsel og død, alt imens de vandrer igennem forskellige livsarter. I den menneskelige form har en sjæl en mulighed for at blive fri fra dette kredsløb af fødsel og død og opnå Guds rige. En sådan frihed opstår, når sjælen korrekt udvikler en fuldstændig erkendelse af sin natur som et evigt åndeligt væsen og udelukkende bruger sit sind og sine sanser på at glæde Gud.

Uden denne udviklede bevidsthed fejlidentificerer vi os med den materielle krop, ligesom lavere livsformer gør det, og ligesom andre livsarter handler vi kun for at tilfredsstille materielle ønsker. Imens vi har travlt med at befolke og opbygge verden, indvikler vi os selv i et net af verdslige identiteter.

Og fordi vi ikke erkender vores menneskelige potentiel, dukker alle vores materielle ønsker op i vores sind, når vi går bort, og vi bliver i de døendes verden og er knyttede til en hvilken som helst livstilstand, vi husker eller ønsker at vende tilbage til.

Gud ledsager sjælen, imens den rejser

gennem forskellige kroppe. Han er i alles hjerte. Han ved derfor, hvad alle fortjener, og Han sanktionerer alle ønsker i overensstemmelse dermed.

For at lære alle om et evigt liv i perfekt viden og lyksalighed nedstiger Gud Selv sommetider personligt og sender sommetider Sin repræsentant i form af Sin søn eller tjener. De, der er avancerede i åndelig kultur og viden kan træne os i at blive absorberede i den Højstes navne, former, kvaliteter og aktiviteter. Den absorbering kaldes Krishnabevidsthed, og træningen kulminerer i den endelige prøve: Hvordan man dør.

Herren Krishna bemærker i *Bhagavad-gita*: "Den, der forstår Min tilsynekomst og Mine handlingers transcendentale natur, fødes ikke igen i denne materielle verden, men opnår Min evige bolig ... Og den, der på dødstidspunktet, hvor han forlader sin krop, udelukkende husker på Mig, opnår øjeblikkeligt Min natur. Om det hersker der ingen tvivl." (Bg. 4.9, 8.5)

Hvis vi har nogle tvivl, hjælper det måske at huske på, at videnskaben kan aldrig "bevise" reinkarnation eller for den sags skyld hvad som helst. Alt, videnskabsmænd kan gøre, er at samle data og forsøge at forklare dem sammenhængende og rationelt. Når mængden af data vokser, bør de videnskabelige forklaringer også vokse i takt dermed. Og på grund af visse forskeres arbejde er mængden af data vokset stor nok til at tyde på, at reinkarnation er en kendsgerning.

Hengivne af Krishna har imidlertid en anden måde at forstå på. Vi accepterer, at *Bhagavad-gita* indeholder ordene fra Guddommens Højeste Personlighed, den højeste intelligens bag reinkarnationen og universets mekanismer.

Krishna værdsætter ethvert af vores forsøg på at kende og tjene Ham. Han garanterer os tilmed, at hvis vi ikke kan fortsætte med vores åndelige liv igennem hele livet, er der intet tab eller formindskelse. Krishna er så venlig, at Han aldrig glemmer en persons tjeneste. Den, for hvem det mislykkes at blive helt Krishnabevidst i dette liv, får en ny mulighed i et fremtidigt liv

for at leve i selskab med ophøjede vismænd eller i en retskaffen eller aristokratisk familie. "Efter en sådan fødsel," fortæller *Bhagavad-gita* (6.43), "genopliver han den guddommelige bevidsthed fra sit tidligere liv, og endnu engang forsøger han at gøre yderligere fremskridt for helt at opnå fuldstændig perfektion."

Så jeg kan være sikker på, at fordi min far troede på Gud, vil hans tro fortsætte, selv om den bliver dækket af materielle ønsker i hans næste menneskeliv. Og hvis han bliver overbevist om, at Gud eksisterer, og at Gud er almægtig, vil han gå videre fra tro til kendsgerning. Kendsgerningen er, at Gud kan nedstige i verden og vise Sine handlinger, så Hans hengivne kan forstå Hans virkelige position. Gud taler om Sig Selv og Sine aktiviteter i *Bhagavad-gita*. Han gør det muligt at forstå Ham.

Den sidste gang, jeg besøgte far, haltede han ynkeligt på grund af en delvis lammelse, der stammede fra hjerteproblemer. Jeg sagde til ham: "Jeg er også ved at blive gammel. Ingen kan undgå det."

Da han var i en ung krop og holdt mig på sit skød, var han helt ligeglad med skavanker eller alderdom. Digteren Coleridge skriver om ungdom og alderdom: "Duggens dråber er morgens juveler, men en sorgfuld aftens tårer."

Ligesom et barn, der voksede fra sit yndlingsspil, måtte far holde op med at spille golf, fordi det blev for anstrengende for ham at køre på stierne i hans elektriske vogn. Jeg ville ønske, at han havde forstået, hvad min åndelige mester, Srila Prabhupada, havde observeret i USA: Efter at have arbejdet hårdt igennem hele livet spilder gamle mænd den kostbare tid, de har tilbage, på at arbejde hårdt på at slå en bold ned i et lille hul.

Men hvis vi bruger vores tid på selvrealiseringsprocessen i Krishnabevidsthed, vil vi i sidste ende sætte en stopper for alderdom, sygdom, fødsel og død. "For sjælen," siger Krishna, "er der hverken fødsel eller død på noget tidspunkt. Han blev ikke til, han bliver ikke til, og han vil ikke blive til. Han er ufødt, evig, altid eksisterende og oprindelig."

”Kan ægte lykke kun opnås ved at mønstre modet til at bryde fri af ydre forventninger og samfundsmæssigt pres?”

Ægte lykke vil sige evig lykke. Den lykke, der er baseret på kroppen og dens kultur, er ifølge den åndelige proces ikke virkelig lykke.

Lykke, der har en begyndelse og en ende, ender altid og uden undtagelse med at forårsage lidelse.

Hvis vi er fanget i dualiteten af lykke-lidelse, er vores lykke i virkeligheden intet andet end et midlertidigt ophør af lidelse. En ægte åndelig proces kan give adgang til den lykke, der varer ved og ikke hele tiden bliver afløst af lidelse.

Den ægte proces sætter én i stand til at finde kernen af lykke inden i selvet og selvets samvær med Gud, og den lykke er ikke afhængig af kropslige eller mentale omstændigheder. Det er en lykke, der bare vokser, efterhånden som vi bliver rensset, og som til sidst ender i ren kærlighed til Krishna.

Så er der dem, der vil indvende – jo, det er altså meget godt, men for mig er lykken en tur i bio med min søn. For mig er lykken kærligt samvær med min familie og venner.

Ok, men hvad ville der ske, hvis min søn bliver dræbt i et færdselsuheld? Ville jeg så også være lykkelig? Tænk på, hvor skrøbelig den lykke, der hviler på et andet menneske, er. Måske vokser vores børn op og bliver til noget helt andet, end vi havde forestillet os.

Min mor blev f.eks. meget lidt lykkelig, da jeg blev Hare Krishna. Den lykke, hun oplevede ved at elske sin søn, er nu et minde blot – som i en drøm. Det er ikke mere substantielt nu, end hvis det var noget, hun havde drømt. Den vediske proces leder os mod en anden slags lykke – en lykke, der ikke er afhængig af kroppens tilstand og dens relationer til andre kroppe.

Det er den lykke, der findes i selvet. Hvis vi ikke

først finder lykken inden i selvet – det virkelige åndelige selv – finder vi heller aldrig lykken uden for os selv i verden blandt andre levende væsener. Vi kan opleve den glimtvis, men hvorfor lade sig nøje med det, når den menneskelige livsform er en helt enestående chance til at opnå virkelig lykke – en lykke, der aldrig hører op?

Alt det kan man opnå ved bare at ytre Krishnas navn i andagt og meditation. Vi har haft millioner af børn i millioner af liv. Den menneskelige livsform er beregnet til at finde den rigtige far – Krishna, Ham, der aldrig forlader os. Alle andre end Krishna vil forlade os. Det er derfor, den materielle verden altid ender i fortvivlelse og sorg. Alle dem, vi elsker og holder af, ender med at forlade os.

Krishna siger:

”En intelligent person tager ikke del i lidelsesernes oprindelse, der er et resultat af kontakt med de materielle sanser. O Kuntis søn, sådanne glæder har en begyndelse og en ende, og derfor finder en vis mand ikke behag i dem.” (Bg. 5.22)

De fleste mennesker i dag lider rigtig meget, for de har ikke engang normal fred, ro og harmoni, fordi alting er forvirret, og de intet ståsted har. De tror, de vil blive lykkelige, hvis bare der var fred på Jorden og ingen uretfærdighed, eller hvis de i det mindste bare selv har til dagen og vejen, eller de læser om andre menneskers lykke og kvaler i kulørte ugeblade. Men sandheden er, at selv i en materiel forstand kan man kun blive lykkelig, når Krishna smiler til én.

Det er altså vores opgave som prædikanter – at få folk til at høre om Krishna. Når man hører Krishnas navn, smiler Han til én.

Krishna siger:

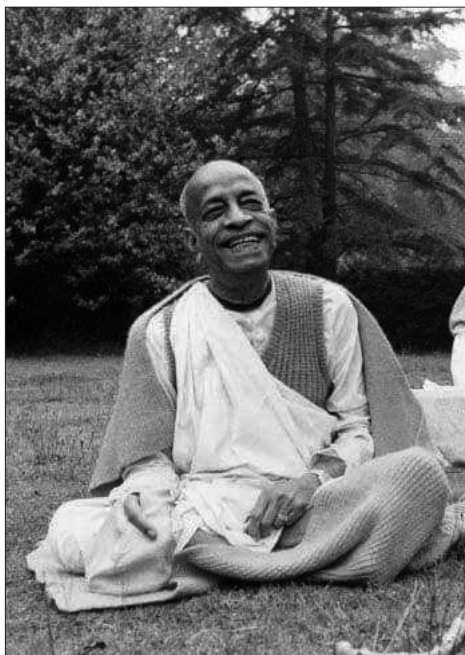
”O lærde Uddhava, de, der fæstner deres bevidsthed på Mig og opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, som umuligt kan opleves af dem, der er optagede af sansetilfredsstillelse.” (SB. 11.14.12) 🌸

I flere af *Bhagavad-gitas* vers skitserer Krishna kvaliteterne hos yderst succesfulde spiritualister. Han nævner blandt andet tolerance, fred, medfølelse, frygtløshed og tilgivelse. Det kan være en kamp at udvise sådanne egenskaber i dagligdagen, når

situationer nogle gange synes at kræve andre reaktioner. *Skal den fredelige ikke til tider være lidenskabelig? Skal den tolerante ikke reagere kraftigt for at løse visse problemer? Bør vi ikke alle nogle gange være frygtsomme for at overleve?* Det kan synes endimensionelt og prætentivt blot at følge disse kvaliteter på et overfladisk niveau. Skal man følge disse karaktertræk på alle tidspunkter, alle steder og i alle situationer?

Sådanne spirituelle kvaliteter gives som en ramme til at lede vores beslutninger, reaktioner og færden i denne komplicerede verden. Når spiritualisten beslutter sig for en hvilken som helst handling, husker personen de kardinalprincipper, han lever efter. Man skal imidlertid besidde visdommen til intelligent og passende at kunne anvende sådanne principper i enhver given situation. Vi har måske et stereotypet billede af, hvordan ydmyge, tolerante og fredelige spiritualister opfører sig, men disse kvaliteter stikker meget dybere, end hvad der ses på overfladen. De umiddelbare handlinger, vi kan se med egne

øjne, afslører måske ikke altid den sande natur af en persons karakter – vi er nødt til at forstå og værdsætte motivationen og bevidstheden bag disse handlinger.

Der er aldrig et tidspunkt, hvor spiritualister ikke er tolerante. Til tider kan de dog tale hårdt,

udtrykke utilfredshed og handle meget beslutsomt for at skabe en forandring. På trods af dette føler de aldrig personlig utilfredshed eller ubehag, men handler blot til fordel og gavn for andre.

Der er aldrig et tidspunkt, hvor spiritualisten ikke er frygtløs. Til tider kan de dog instinktivt manifestere visse psykofysiske symptomer på nervøsitet, alarmering og frygt med henblik på overlevelse. På trods af dette bevarer de en følelse af ligevægt,

fred og klarhed i alle situationer, ligesom det dybe hav, hvor bølgerne slår mod havoverfladen, men selve havet forbliver roligt under overfladen.

Der er aldrig et tidspunkt, hvor spiritualisten ikke er ydmyg. Til tider kan de dog handle dristigt og modigt og udstråle både selvtillid og selvsikkerhed. På trods af dette forbliver de rene i motivationen og opfører sig aldrig på sådanne måder med henblik på berømmelse eller prestige. Selvtilliden kommer fra troen på det guddommelige, og motivationen er tjeneste til andre. 🌸

TYKMÆLKS- OG PANIRRETTER

MADLAVNINGSLEKTION 20

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 29-04, 1995.

Denne lektion, den sidste i en række om mælk og mejeriprodukter, fokuserer på tykmælkssovs (*karhi*) og retter med *panir*.

I en tidligere artikel nævnte jeg, at de mest anvendte mejeriprodukter i et *vaisnava*-køkken er almindelig mælk, tykmælk og *panir*. Uden for de indiske storbyer er der ikke sket de store ændringer i, hvordan disse tre produkter bliver brugt. De traditionelle anvendelser har bevaret deres plads i landsbykøkkener, hvor opbevaring i køleskab stadig er en sjældenhed, og madlavningstraditioner stort set bevares intakte fra generation til generation.

Om tykmælk og panir

Tykmælk er efter min opfattelse det mest forbløffende af alle mejeriprodukter. Tykmælk er blot lavet af mælk og en kultur. Medmindre man har laktoseintolerance, kan man formentlig uden problemer fordøje tykmælk i den ene eller anden form. Frisk tykmælk anses for at være beroligende for fordøjelsessystemet. Hvis det indtages regelmæssigt, hjælper det angiveligt til at balancere og genetablere sunde tarmbakterier. Og alt afhængig af, hvordan det er tilberedt, kan tykmælk afhjælpe mild forstoppelse eller diarré. Har man nogensinde boet i Indien, ved man, at mange husholdninger laver tykmælk hver dag. Velrenommerede forhandlere fremstiller det endog to gange dagligt og anser tykmælk for at være for at være over

dato, hvis det er én dag gammelt. Tykmælk er en spændende ingrediens for kokke – en tæt, cremet mælkekonsistens med en god balance mellem søde, syrlige og astringerende smage.

Panir kaldes ofte den indiske pendant til den orientalske tofu, men smagene og teksturerne i disse to produkter adskiller sig betragteligt. *Panirens* ostemasse er cremet med en mild, delikat smag, hvorimod tofuens bønnemasse er geléagtig med en smag så intetsigende, at det unddrager sig beskrivelse. *Panirens* tekstur er lidt fastere end ikke-modnet bondeost, men *panir* er unik derved, at den kan brunes, sautes, pandesteges og endog bages uden at smelte eller smuldre. I Indien er *panir* måske allermest populært i delstaten Punjab, hvor den serveres i en lækker og fyldig sovs eller i risretter, sammenkogte retter, supper, med linser og i grøntsagsretter.

Karhi

Jeg havde mit første møde med indisk *karhi* (udtales "kah-ri") i 1966, hvor Srila Prabhupada tilberedte det til ISKCON's første bryllupsfest. Smagen var så uforglemmelig, at jeg noterede mig ingredienserne og siden har genskabt den originale ret utallige gange. *Karhi* er en cremet sovs, der laves ved at lade varierende mængder af tykmælk, vand, kikærtemel og *karhi* (karryblade – hvis tilgængelige) simre sammen for at nå frem til en tyk eller tynd konsistens. Man kan servere

*Oversætterens anmærkning: Bemærk, at 'yogurt' på engelsk oversættes konsekvent til 'tykmælk', der er det korrekte danske ord for alle syrnede sødmælksprodukter. På dansk er 'yoghurt' et mere snævert salgsnavn for en bestemt slags tykmælk, der først blev lanceret engang i 1970'erne.

karhi, som den er, med chili, friskhakket koriander og stegte krydderier. Eller man kan tilsætte kikærtfritter eller årstidens grøntsager. *Karhi* har inspireret det vestlige modstykke, karrysovs, en bechamelsauce, der er krydret med karrypulver.

Panirretter

Stegt *panir* kan tilsættes uendeligt mange retter fra Indiens regioner såsom *sak*, *sukta*, *bhaji*, *foogath*, *rasam*, *tarkari* med flere. Mange klassiske *panir*-retter såsom *panir* og ærter, *panir* og spinat og *panir* i rispilaf er

en del af traditionelle festmiddage ved højtider og andre festlige lejligheder. De er som regel også en del af menuen på indiske restauranter. Men ud over klassikerne er nogle få *panir*-tern en velkommen tilføjelse til de fleste retter med suppe eller bønner. Srila Prabhupada bad adskillige gange ISKCON's restaurantchefer om at inkludere *panir*-retter i menuen og pointerede, at det ville tilfredsstille smagsløgene hos kunder, som ikke er vant til *prasadam* og rent vegetariske retter.

Panir er en proteinrig ingrediens, der fungerer godt sammen med smagen af *asafetida* og frisk ingefær og giver næring og kant til mange internationale

retter. Den kan uden problemer bruges i stedet for tofu i hvilken som helst ret. Den sidste måned har jeg brugt *panir* som drys på italiensk focaccia og arabiske fladbrød, lagt i en mexicansk tortilla med bønner og grøntsager og sammen med kål som fyld i russiske piroger. Man kan også bruge *panir* i en amerikansk vegetarburger bare for at nævne nogle eksempler.

Et taknemmeligt øjeblik fra køkkenvinduet

Brug et øjeblik på at sidde og være

taknemmelig. Jo mere vi smager nektaren af Krishnabevidsthed, jo mere vil vi spontant føle taknemmelighed på mange niveauer. Med madlavning vil man finde mange veje til at nyde Krishnabevidsthed. Vær især taknemmelig for Srila Prabhupada og reflekter over, hvordan hans instrukser om hengiven madlavning og ofring af *prasadam* har ændret livet for hundredtusindvis af mennesker over hele verden. Hvis man har en åndelig mester, kan man være taknemmelig for de instrukser, man har modtaget om hengiven madlavning. Lad disse principper bundfælde sig, mærk nydelsen ved dem og del dem med andre. Ved at tage disse instruktioner til sig vil man finde den nødvendige vilje, tålmodighed og entusiasme, som man får brug for på sin åndelige rejse. Selv hvis denne artikel er det første møde med Krishnabevidsthed, så vær taknemmelig for at kunne se ordene i dette magasin. Vi bør synge og recitere Hare Krishna-*mahamantraet* og gøre os umage, når vi ofrer vores mad til Herren. Fortsæt med at lave en liste over ting, man kan være taknemmelig for – og find inspiration til at røre i potter og pander!

Grundopskrift til karhi (6 pers.)

Anvend mere eller mindre vand, tykmælk eller kikærtemel for at justere konsistensen. Brug et enkelt krydderi eller en krydderiblanding til den sidste tilsmagning med stegte krydderier. Anvend den eller de ingredienser, du foretrækker.

- ½ dl sigtet kikærtemel
- 6 dl vand
- 5 dl tykmælk
- 1 tsk. gurkemejepulver
- ½ tsk. korianderpulver
- 20 friske karryblade, hvis tilgængelige
- salt
- sukker eller honning
- friskkværnet peber eller cayennepeber
- ½ dl friskhakked koriander

Stegte krydderier:

- ½ tsk spidskommenfrø og/eller sorte sennepsfrø
- 2 spsk. ghee eller usaltet smør
- knust tørret chili eller finthakket grøn chili

Valgfrie ingredienser:

5-6 dl broccoli eller blomkål i små buketter, hakket spinat, blandede bønnespiser, yams eller kartofler i tern, gulerødder eller røde/grønne peberfrugter i skiver, kogte kikærter eller andre bælgfrugter (alle koges forinden i letsaltet vand).

Bland mel, vand, tykmælk, gurkemeje og koriander i en blender og blend, indtil det er jævnt blandet. Hæld blandingen i en tykbundet gryde og bring indholdet i kog over jævn varme under konstant omrøring. Kog, indtil det er tyknet efter 10- 20 minutter. Tilsæt salt, lidt sødemiddel og friskkværnet peber eller cayennepeber.

Drys spidskommenfrø og/eller sorte sennepsfrø på en lille pande og rist dem over jævn varme, indtil frøene skifter farve. Tilsæt ghee eller smør og chili og steg lidt længere. Hæld de stegte krydderier i sovsen og drys med urter eller tilsæt en af de valgte grøntsager. Ofres til Krishna.

Panir og spinat

- 1 kg frisk spinat, befriet for hårde stilke og hakket
- 2 spsk. ghee, usaltet smør eller olivenolie
- ¼ -½ tsk. knust chili
- ½ kg panir skåret i tern og pandestegt, til de har fået farve
- salt og peber efter smag
- 1 dl creme fraiche, hvis ønsket

Placer spinaten i en stor gryde, læg låg på og kog over mellemhøj varme, indtil spinaten er blødgjort (3-5 min.). Tilsæt de øvrige ingredienser og varm igennem. Hvis ønsket, vend creme fraiche ind i retten. Ofres til Krishna. 🌸

HVORFOR MÅ VI IKKE SPISE DYR?

BREVKASSE

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Hvorfor spiser I ikke dyr? Gud har arrangeret, at dyr spiser andre dyr, så hvorfor må vi ikke gøre det?*

SVAR: Menneskekroppen er ved Guds arrangement på alle måder en planteæder, ikke et rovdyr eller en ådseleæder. Det er unaturligt for mennesker at spise dyr, ligesom det er unaturligt for f.eks. en ko at spise kød. Derfor har mennesker, der spiser kød, også mange sundhedsproblemer, som vegetarer ikke har. Ødelæggelsen af verdens miljø skyldes ligeledes i høj grad kødproduktionen, der er en meget uøkonomisk måde at producere mad på.

Den virkelige pointe er dog, at mennesker er ikke dyr. I modsætning til dyr er menneskelivets formål åndelig udvikling, der ikke er mulig for dyr. Det første princip i åndelig udvikling og Gudsbevidsthed er medfølelse med andres lidelser. Det er ikke muligt at udvikle sig åndeligt, når man er voldelig imod og årsag til lidelse for andre levende væsener.

Rent karmisk giver det også mening ikke at spise dyr. De, der slår dyr ihjel for at spise dem, vil selv blive dyr i et senere liv og blive slagtet for at blive spist.

**

SPØRGSMÅL: *Jeg er en homoseksuel mand, der kæmper med sin åndelighed, for jeg bliver ved med at tænke, at det er syndigt at være, hvem jeg er. Sagen er, at jeg har ikke valgt at være tiltrukket af det samme køn. Jeg læser en del bøger i en søgen efter at finde ud af, hvem jeg er. Kan I hjælpe mig?*

SVAR: Enhver seksuel orientering, som en person nu har, har han i virkeligheden selv valgt igennem sit tidligere karma. Det er ikke tilfældigt, at personer er homoseksuel eller heteroseksuel inklinerede. Det skyldes deres tidligere livs aktiviteter.

I denne forbindelse er det meget vigtigt at forstå, at uanset hvordan man er inklineret, bygger enhver form for seksuel tilbøjelighed på en falsk identificering med den materielle krop. Det er denne falske følelse af kropslig identificering, der har holdt os indviklede i kredsløbet af fødsel og død i millioner og milliarder af liv, hvor vi har lidt talløse gentagelser af fødsel, død, alderdom og sygdom.

Derfor lærer den vediske kultur os, at uanset hvad vores seksuelle tendens er, skal vi opgive den. Vi skal komme til det højere niveau af erkendelse af vores identitet ud over denne materielle krop som en ren åndelig sjæl og evig tjener af Gud. Selverkendelsesprocessen bringer gradvist én frem til at blive asexuel og fri for seksuel tilbøjelighed.

Vores oprindelige bevidsthedstilstand er ren kærlighed til Gud. Men når vi kommer i kontakt med lidenskabens materielle kvalitet, bliver denne rene kærlighed forvandlet til lyst. Uanset om vi er homoseksuelle, heteroseksuelle, biseksuelle eller zooseksuelle, forbliver vi indviklede i talløse lidelser, fordi vi identificerer os med en radden sæk af afføring, urin, pus, bræk, blod, tarme og knogler. Mit bedste råd til dig er, at du bør forsøge at vække din oprindelige guddommelige oplyste bevidsthed, Krishnabevidsthed, ved regelmæssigt at recitere Guds hellige navne så meget som muligt:

Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare

Hvis du gør det, vil du opleve sådan en grænseløs lykke, at du vil forstå, at alle former for seksuelle orienteringer er intet andet end forskellige former for mareridt. Du vil gradvist komme til et niveau, hvor du personligt kan omgås med Gud ansigt til ansigt, øje til øje. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Fredag 1.11: Diwali. Fest fra 17:00.

Lørdag 2.11: Govardhana Puja. Fest fra 17:00.

Tirsdag 5.11: Srila Prabhupadas bortgang. Aftenprogram fra 17:00.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

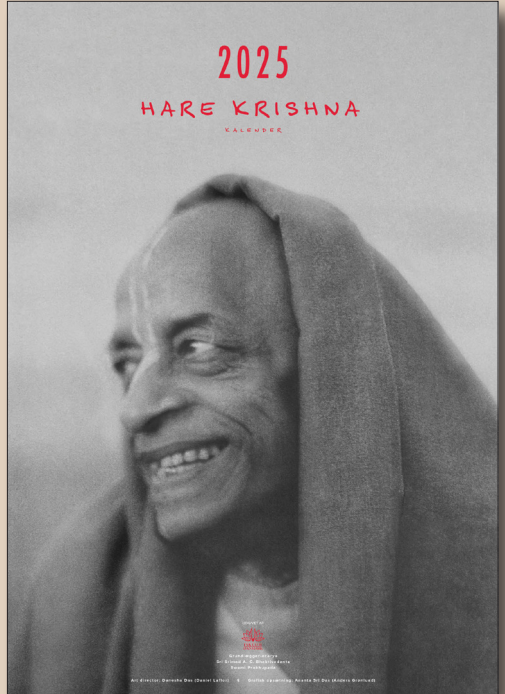
2025

HARE KRISHNA
KALENDER

International Society
for Krishna Consciousness, Inc.
Balar Gaudiya

Editor: Jørn Galster
Design og layout: Ananta Sri Dasa, Danesh Dasa
Korrigør: Søren Poulson, Peter Rasmussen, Peter, Christiane, Pia, Sørensen, Tor

2025 VAISNAVA-KALENDERE

Endnu engang har Danesh Dasa og Ananta Sri Dasa lavet smukke *vaisnava*-kalendere til Danmark, Sverige og Norge. I den danske kan I finde alle vigtige *vaisnava*-datoer inklusive klart markerede *ekadasi*-dage og tidspunkter for fester og programmer i templet i København. Derudover er der ugenumre, fuld- og nymånedage samt danske helligdage. I år er kalenderen fyldt med smukke malerier samt fine citater fra Srila Prabhupadas bøger.

Som I kan se er der faktisk lavet to forskellige kalendere til Danmark i år: En som de faste månedlige sponsorer for ISKCON Danmark får gratis med billeder af Gaura Nitai Deiteterne i København og en anden med billeder af Srila Prabhupada.

Pris: 140 kr.

Kalenderne kan købes i Hare Krishna-templet i København eller bestilles direkte hos Ananta Sri Dasa på mail@ananta.dk eller telefon 2222 2763. 🌸